

عنوان مقاله:

تاثیر مکتب جلایری بر نگارگری نسخ خطی دوره صفوی و مکتب اصفهان نمونه موردی: نگاره همای و همایون از دیوان خواجهی کرمانی و نگاره خسرو و شیرین از خمسه نظامی

محل انتشار:

پنجمین همایش متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به سبک شناسی، بلاغت، نقد ادبی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

اکرم رفیعی - کارشناس ارشد نقاشی - دانشکده هنر و معماری دانشگاه یزد. ایران

علی اکبر شریفی مهرجردی - استادیار و عضو هیات علمی دانشکده هنر و معماری - دانشگاه یزد. ایران

خلاصه مقاله:

مصور سازی نسخ خطی و آثار ادبی تا قرن های متمادی از مهم ترین زمینه های تولید اثر توسط هنرمندان و نگارگران بشمار می رفت. از جمله این آثار، نسخه ای از دیوان خواجهی کرمانی متعلق به مکتب جلایری است که برخی نگاره های آن توسط جنید، نقاش بنام این مکتب به تصویر کشیده شده است. نسخه دیگر، خمسه نظامی است که برخی تصاویر آن همزمان با مکتب اصفهان، توسط هنرمندی به نام حیدر قلی نقش شده است. در این پژوهش دو نگاره رسیدن همای به کاخ همایون از نسخه دیوان خواجهی کرمانی اثر جنید و نگاره خسرو بر در عمارت شیرین از خمسه نظامی اثر حیدر قلی مورد بررسی قرار گرفته است. روش این پژوهش توصیفی تحلیلی و از طریق بررسی و تطبیق ویژگی های دو نگاره مذکور صورت گرفته است. این بررسی و مقایسه با تکیه بر ویژگی های سبک شناسانه انجام شده است. نتایج پژوهش حاکی از آن است که علیرغم تفاوت زمانی این دو نگاره، ویژگی های مشترکی در آن ها می توان یافت که نشان از تاثیر پذیری حیدر قلی از این نگاره و مکاتب هنری پیش از خود دارد. همچنین مشخص گردید که هرچند این هنرمند از نظر زمانی در محدوده مکتب اصفهان می گنجد اما ویژگی های آثارش او را به دوره های پیشین خود مرتبط ساخته است.

کلمات کلیدی:

نگارگری جلایری، مکتب اصفهان، نسخ مصور فارسی، جنید نقاش، حیدر قلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/761626>

